

Uchwała Nr III/83/24
Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 25 czerwca 2024 r.

w sprawie skargi na działalność Zarządu Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Na podstawie art. 30a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 566) w związku z art. 229 pkt 5, art. 237 § 1 i 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) **uchwała się**, co następuje:

§ 1. Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego po rozpatrzeniu skargi z dnia 14 maja 2024 r. na bezprawną działalność Zarządu Województwa Warmińsko-Mazurskiego uznaje ją za bezzasadną.

§ 2. Uzasadnienie sposobu załatwienia skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały poprzez jej doręczenie podmiotowi skarżącemu powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Sejmiku Województwa
Warmińsko-Mazurskiego

Bogdan Bartnicki

Załącznik do uchwały Nr III/83/24
Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 25 czerwca 2024 r.

Uzasadnienie do uchwały Nr III/83/24
Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 25 czerwca 2024 r.

Dnia 22.05.2024 r. do Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego została złożona za pośrednictwem Zarządu Województwa Warmińsko-Mazurskiego skarga w sprawie wpisania podmiotu skarżącego do rejestru podmiotów wykluczonych z możliwości otrzymania środków europejskich.

Zauważyć należy, że zgodnie z art. 30a ustawy o samorządzie województwa sejmik województwa rozpatruje: skargi na działania zarządu województwa i wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli; w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji. Zgodnie z § 12 Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 56/881/23/VI Zarządu Województwa Warmińsko – Mazurskiego z dnia 18 grudnia 2023 r. utworzono katalog departamentów i równorzędnych komórek organizacyjnych wchodzących w skład Urzędu, wśród których w § 12 ust. 1 pkt 15 wymieniono ROPS. Ponadto zauważyć należy, że w załączniku do Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie zawierającym wykaz wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych oraz spółek, w których Województwo posiada udziały lub akcje, nie wymieniono ROPS, gdyż nie jest on takim podmiotem. Z uwagi na to Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego nie posiada kompetencji do rozpatrzenia skarg, które nie dotyczą działania zarządu województwa ani wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych, a działalności pracowników Urzędu Marszałkowskiego w Olsztynie.

Skargi na pracowników Sejmik Województwa, co do zasady przekazuje do rozpatrzenia Marszałkowi Województwa, który zgodnie z art. 7 ust. 3 ustawy o pracownikach samorządowych wykonuje czynności z zakresu prawa pracy wobec pracowników samorządowych zatrudnionych w urzędzie marszałkowskim.

Analiza wyjaśnień złożonych przez Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego w dniu 11.06.2024 r. oraz dołączonych do nich dokumentów wskazuje jednakże, iż pomimo tego, że skarżący określił skargę jako skargę „na działalność Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej w Olsztynie” to w istocie rzeczy jest to skarga na działalność Zarządu Województwa Warmińsko-Mazurskiego. To Zarząd Województwa wydawał decyzje, które kwestionuje skarżący i to również ten organ został oznaczony jako instytucja dokonująca zgłoszenia do rejestru podmiotów wykluczonych. Tym samym należy uznać, że w przypadku przedmiotowej skargi organem właściwym do rozpatrzenia jest Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego, który zgodnie z art. 229 pkt 5 K.P.A. rozpatruje skargi dotyczące zadań lub działalności zarządu i marszałka województwa.

Rozpatrując merytorycznie skargę należy zauważyć, że Sejmik Województwa nie może poddać ocenie zasadności decyzji administracyjnych o nałożeniu na skarżącego korekty finansowej oraz decyzji utrzymującej ją w mocy. Wynika to z zasady braku konkurencyjności trybu skargowego z postępowaniem administracyjnym (tzw. jurysdykcyjnym), w którym poprawność decyzji podjętej w I i II instancji można weryfikować przed wojewódzkim sądem administracyjnym i Naczelnym Sądem Administracyjnym w Warszawie. Skarżący zresztą z tego prawa skorzystał i decyzja Zarządu Województwa Warmińsko-Mazurskiego nr 12/ROPS/2022 z dnia 9 sierpnia 2022 r. została utrzymana w mocy wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, a aktualnie, po wniesieniu skargi kasacyjnej, będzie przedmiotem rozważań NSA.

W tym stanie rzeczy pozostaje rozważyć czy zasadnym i zgodnym z prawem był złożony wniosek o wpisanie skarżącego do rejestru podmiotów wykluczonych z możliwości otrzymania środków europejskich. Zgodnie z art. 207 ust. 1 ustawy o finansach publicznych w przypadku gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są:

- 1) wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem,
- 2) wykorzystane z naruszeniem procedur,
- 3) pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości

- podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji określającej kwotę do zwrotu, na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy.

Ponadto ust. 4 tegoż art. stanowi, iż beneficjent zostaje wykluczony z możliwości otrzymania środków europejskich jeżeli nie zwrócił środków wraz z odsetkami w terminie 14 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 1, tj. 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji. Przepisy te jednoznacznie odnoszą się do pojęcia decyzji ostatecznej, a nie prawomocnej. Decyzja ostateczna to taka, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy (art. 16 § 1 K.P.A.). Decyzją prawomocną są decyzje ostateczne, których nie można zaskarżyć do sądu (art. 16 § 3 K.P.A.). Niewątpliwie zatem decyzja Zarządu Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 9 sierpnia 2022 r., wydana na skutek wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy i utrzymująca w mocy wcześniejszą decyzję z dnia 09.05.2022 r. jest decyzją ostateczną, choć jeszcze nie prawomocną. W konsekwencji wywołała ona skutki przewidziane w art. 207 ustawy o finansach publicznych. Wykluczenie, o którym mowa w art. 207 ust. 4 tej ustawy powstaje z mocy prawa i ma charakter obligatoryjny, co m.in. znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych. Pierwszym terminem mającym znaczenie dla niniejszej sprawy, był 14-dniowy termin na zwrot środków, który rozpoczął bieg od dnia doręczenia decyzji ostatecznej, (decyzja została doręczona w dniu 12.08.2022 r.), i upłynął 26.08.2022 r. Ponieważ wykluczenie następuje jeżeli beneficjent nie zwrócił środków wraz z odsetkami w terminie 14 dni od dnia upływu terminu do zwrotu, czyli po upływie kolejnych 14 dni od dnia 26.08.2022 r., wykluczenie zaistniało z mocy prawa w dniu 10.09.2022 r., czyli po upływie tego kolejnego 14 dniowego terminu.

Wydanie przez Zarząd Województwa Warmińsko-Mazurskiego w dniu 20.09.2022 r. postanowienia o wstrzymaniu w całości wykonania ostatecznej decyzji z dnia 09.08.2022 r. nie miało zatem skutków wobec zdarzenia zaistniałego wcześniej i nie stanowiącego wykonania tej decyzji. Wpis do rejestru podmiotów wykluczonych stanowi co prawda skutek wydania decyzji ostatecznej lecz nie stanowi jej wykonania. Takie stanowisko zajmują też sądy administracyjne, np. N.S.A w postanowieniu z dnia 25 kwietnia 2019 r. syg. akt I GSK 513/19. Wstrzymanie wykonania decyzji skutkuje zaś brakiem prowadzenia postępowania egzekucyjnego w celu jej wykonania.

Z uwagi na powyższe, wobec braku zwrotu środków przez skarżącego w terminach ustawowo określonych z mocy prawa zaistniało wykluczenie, a Zarząd Województwa Warmińsko-Mazurskiego był zobowiązany zgłosić go do rejestru prowadzonego przez Ministra Finansów.

Powyższe skutkuje uznaniem skargi za bezzasadną. Zgodnie z treścią art. 239 K.P.A w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.